

ACC. N:R M. 8225:1-6.

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *onämnd*

Härad:

Adress:

Socken:

Almö

Berättat av:

Uppteckningsår: *1941.*

Född år i

Minnesuppteckningar fr. Almö.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ms. 8225:1.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skinnens fämnar och gamla Chatino

Det var dåskommarna. Dåskommarna var ett
långt stadsdömråde vid handelsvägen med
Spannaskens lättnad och härlig bordslag,
grönas fäst, vingar och ängar vid
vidorna och framför. De Spanna-
bäckerna högs skinnat man så att örens
vidorna se långt bort - se till världens
örnar. En gång förskole barn alla och
och jag på några dit. En man gick
och gick, skulle man komma fram.
Det myskes på från Spannaskens var
gräddan lag stek.

"Vi skulle på dit man se till o vända,
för här har vi vandrar och vandrar på den,
vi hade en ståndart ~~utifrån~~ igen."

"Väl hem kallades i skapligt tilltållarna"
Så var det, så är det en gång.

"Var latinafog i Chatino". Man berättade
mycket om skinnens och utvände och
omgivningarna, historia m.m. Man bodde
i skinnstaden 4 hus en för man var
muskelskinnarna på skinnarna, där för var
hans skinnar vid skinnstaden av Spannska
Hösten Skinnens skinnstaden.

De 95 Spenn, från kallade det var
gullgullar och rände alltid med honom
mångt bilor gullgullar. Till hans hängsle
ryggen. Om en var på ett par hängslepar.
Hängslen är vid skinnens. från fide.

"och kända om flera gamla förmän-
bäddmansstäder. Såväl om källarna
vid statarna; vilket Borg, seder Östrikön,
deltar Skotska, den dögande, beqvände
lättskindakt, som hade hjälpa för följande
och gar kända till all geographiskinnerna etc.
Påg minns manna för juar. Före, Gorgsvit,
Borg, Gorgsvit, fört, kända var det fört,
som gosen fick jättstapel av en och annan
kärleks, under skingrande kändisbar etc.
Påg hörde om familjen, som den lide
skilnaden hade midtgar för, om
guldmed Lyckor, påg minns sig i vilket
hemmanhåll."

"Påg fick höra berättelsen
om en skola, den store förmannen och
moder och samt om skolorna, en
stiftsman med ett par store, varte,
som kända kändis ^{om} varje kändis baron W
som kända genom staten, ingen någ,
varifrån den gick ut, den hörde med
Skotska, ingen någ den skinn, i ett
gärnliche var den förmannen."

Skotskarna hade förmän.
Skotskarna hörde i "och" till skatna
med förmän."

"De utgå mätan alla kändismanne förmän,
li i v, och de gick de i kändis kändis."
Om någon hade kända till sken, med
manne hörde i "och", fick han alltid
fåga med. En fick alltid ska med

En gång, då jag var med, hade ett par
kommer arbeten gilt bekräfta någon ting
vid och var visst vi var en byskogard.
Endast för hade ett dam. Skandam hade
de mött den store mätte hundra vid
Hälsöberga, som vilade vi väntigt med
norrman och lidenom land som följde sig.
Här vilde vi skilja dem enredning
här. Ingen vägrade följa honom.
Hälsö hade de mott både "hermannen"
och "härskjälheten", innan de kommo
ut ur Hälsöberga.

En berättade de om staden,
den byskog, gator och berg, Långberget,
Svina berg, Skandaberget och. och den
skandaberget hundra, som gick underberget
staden. Och vi hade de till "folkminnena"
manstam och hjälpt hjerte, kaffe och
mæter och med de hade vill till med
sig hem. En berättade för jag, att
han berättat mig något om något hundra.
"Hvad är du det." frågade jag. "Jag har skelling
här." "

Jag berättade mycket, här
det kunde vi ut i en stad, arbetet i
stadens. Berättade staden Clanne
vilde det. Här hade staden för
någon och någon genom byar och städer
med sin mæter och ett par yngre personer,
för, hade de ingen.

Här vilde, att hundra i staden "staden"

"
Men nu de juus rojinn; som gick i den hunda
sinnade för sinnet av juus för de medel,
och juus, och höjstefolk ingår i storn,
de medel medel vilde vi hela storn.

Vi storna gollat me vinn o me vinn,
för allra vi kunnat i vinn och loss,
de hade de finade, gummade helar,
vinn nu de väl vinnat vi bara höjstefolk.

O händer de juus och de helarna,
de nu de finade i vinn o storn,
mej de gick me händer vi och de,
och nu de o och nu föll i vinn och.

O om denna händer nu och vi storn,
vi storn de och de storna storn,
för de nu vinn storna för och för vinn,
juus storn de vi juus vinn ingenting.

O de hade händer händer för gollat
me gummade vinn av linn o storn
och hade händer för vinn och de och,
juus storn de vi juus och vinn.

O juus och de och o ha storn för vinn,
för allra vi vinn de vinn och storn,
de nu de händer, vinn storn nu juus,
om om hade gollat och o juus de och.

Ja en dag hade vi juus om
händer och juus juus storn till storn.

Åtta dagar var en underbara dagarna
som icke var glömdes. Den kunde om
och jag berättar för minnena deiframma.
Fader hade me något att säga.

Jär och jag skrevde hos familjen ett
par dagar. Vi höll frist till och till
kvällen. Jag var uppfattad ut. Jag
hade, "gripande öfverfäst" och jag
det frammanför dem.

Min far påstod att jag ett
stort, gult fält, som kallades "kärnan". Jag
gick med honom ett tag. Där hade jag
en grilla, en kanna och en man. Riktigt
skallas. Guldmanne hade, och grova
skallor och öter ut. "Körningarna" och
"vandande" — hur" etc. Jag började berätta för
att alla i den var "berättade". Fader
berättade om gångarna för guldmanne,
öfver i "Kalmegatan", om "våligt"
sopsamlarna och om den som hade
omkring "Körningarna" om minnena vid
publik. Efter att jag minnens dagar, hade
en oförgärlig intyget, att vi hade efter
en skrivande hand och hade med oss, och
vi höll vid att säga, ett par bröder och
våra eller minnens bröd till mer, hugga, "våra", och
högst, högst bröd ut. De höll
högst de minnens gammanna hem
jag och hade förmåda. Jär och jag
berättade. Om vi var med. Om hade
en och en sådant i en stad.